

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΕΣΤΕΡΙΚΟΓ ΕΣΤΕΡΙΚΟΓ
ΕΤΗΣΙΑ Δρ. 20 ΕΤΗΣΙΑ Τρ. Χρ. 40
ΕΞΑΜΗΝΟΣ 10 ΕΞΑΜΗΝΟΣ 20
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ ΔΟΛΛΑΡΙΑ, ΕΞΑΜΗΝΟΣ 4
ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ ΡΟΥΒΛΙΑ 15
ΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ 5 ΛΕΠΤΑ
Αριθμός τηλεφώνου 338

ΕΞΕΠΕΡΙΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Π. Α. ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ

ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ Αριθμός φύλλου 4241.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΤΡΙΤΗ 11 Δεκεμβρίου 1912

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΟΥΔΕ ΣΠΙΘΑΜΗΝ!

Καθ' ὅλας τὰς ἐκ Λονδίνου καὶ ἄλλων πρωτευουσῶν τῆς Ἑυρώπης πολεμομένης πληροφόρησις, ἐλάχισται ἐλπίδες ἀπομένοντες εἰσέτι διὰ τὴν συνολογμένην τῆς εἰρήνης. Ἀφ' οὗ αὐτὸς ὁ Ἡρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ἠναγκάσθη μετὰ τὴν συνέντευξιν ἣν ἔσχε μετὰ τοῦ πρώτου Ὀθωμανοῦ πληρεξουσίου νὰ ἀνακοινώσῃ μετ' ἐκπλήξεως, ὅτι οἱ Τούρκοι μεταβαίνουν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρωτεύουσάν ὡς νικηταὶ καὶ οὐχὶ ὡς ἡττημένοι, ἐννοεῖ ἔκαστος μὲ παῖον ΤΟΥΠΕ ὠρίλῃσαν, καὶ ἂν πράγματι μετέβησαν μὲ τὴν εἰλικρινῆ πρόθεσιν νὰ ζητήσουν τὴν εἰρήνην ἢ νὰ κερδήσουν καιρὸν πρὸς νέας παλεμικὰς προπαρασκευάς. Ἀποδείξεις, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης ἀκριβῆς ἡμέρας τῆς ἀνακωχῆς δὲν ἔπαυσαν οἱ Τούρκοι νὰ μεταφέρουν στρατεύματα νέα εἰς τὴν Θεσσαλίαν, ν' ἀνακαταλάβουν ποταμῶνα καὶ νὰ

Βαλκανικὰ στρατὰ, οἱ κατέχοντες σήμερον τὰ ἐννέα δέκατα τῆς Ἑυρωπαϊκῆς Τουρκίας, δὲν θ' ἀνεχθοῦν εἰρήνην ἐπιβαλλομένην ἔστω καὶ παρὰ συμπαθείας τῆς Ἑυρώπης καὶ τείνουσιν ν' ἀποστερήσῃ αὐτοὺς τὸν καρπὸν τῶν νικῶν των, τὰς ὁποίας μετὰ τοιοῦτων θυσιῶν καὶ τύσων ἀγώνων ἐπέτυχον. Ἀκριβὲς δὲ τὸ διάγγελμα τοῦ Βασιλέως Φερδινάνδου πρὸς τὸν λαὸν καὶ τὸν στρατὸν τοῦ περὶ συνεχίσεως τοῦ πολέμου καὶ τὰ μέτρα τὰ ὅποια λαμβάνουν τὰ ἄλλα σύμμαχα Κράτη ἀποδεικνύουν τὸ κρίσιμον τῆς καταστάσεως, ἀλλὰ καὶ τὴν στερρὰν πεποίθησιν καὶ ἀπόφασιν τῶν νικητῶν ὅπως μὴ ἐπιτρέψουν εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ διαμυσθῇ τῇ οὐδὲ σπιθαμῇ ἀπὸ τὰ καταληφθέντα ἐδάφη. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι καὶ τὸ προσεχὲς Σάββατον οἱ Τούρκοι θὰ ἐπληρώσιν καὶ νῦν ἀνα-

λιτισμὸν των θὰ ἐγίνοντο μισθοφόροι τοῦ βαρβαρισμοῦ τῶν λαῶν.

Δὲν ἐπέτυχαν. Ἵσως διὰ τοῦτο τοὺς ἔσφαξαν οἱ Τούρκοι ναῦται. Ἵσως καὶ ν' ἐμὴ τοὺς ἔσφαξαν. Ὅποσοίτοις ἂν συνέλαβαν ἀλλῶς τοιαύτην ὑπηρεσίαν εἰνε «ἄτιμοι» ὡς ἄνθρωποι πολιτισμένοι. Καὶ αὐτοὶ δὲν τιμᾶ τὴν Γερμανίαν, ἂν ἔχη πολλοὺς τέτοιους ἀξιωματικούς. Οἱ ὅποιοι τὴν πολεμικὴν τέχνην δὲν ἐπορεύσαν διὰ τὴν πατρίδα των, ἀλλὰ ὡς χυδαῖοτατον ἐπάγγελμα τὸ ὅποιον νὰ μπορῶν νὰ μετέρχονται εἰς πᾶν Κράτος ὑπὲρ παντὸς λαοῦ ὁ ὅποιος τοὺς πολεμᾷ καλῶς.

Ἵσως νὰ βεβαιωθῇ ὅτι δὲν ἐσφάγησαν οἱ ἄδελφοι αὐτοὶ ἄνθρωποι. Διὰ τὴν τιμὴν ὅμως τῆς μεγάλης καὶ κραταιᾶς Γερμανίας πρέπει νὰ ἀποδειχθῇ ἀκόμη καὶ ὅτι δὲν ὑπερέβησαν διόλου εἰς τὸν στόλον των βαρβάρων χριστιανοὶ οὗτοι, πολεμοῦντες ὑπὸ τὴν ἡμισέληνον καὶ ἐναντίον τοῦ Σταυροῦ.

TIM. ΣΤΑΘ

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Η ΔΟΤΙΚΗ ΤΩΝ

θὰ ἐφύναξε τοὺς Γερμανοὺς ἀξιωματικούς καὶ θὰ τοὺς ἠρώτησε :

- Τί ἰδεάν ἔχετε διὰ τὰ πλοῖά μας ;
- Λαμπράν, Ἐξοχώτατε.
- Ποῦ στηρίζετε τὴν γνώμην σας ;
- Ἀφ' οὗ τὰ ἀγοράσατε ἀπὸ τὴν Γερμανίαν εἶνε περιττὴ πᾶσα ἐρώτησις.
- Λαμπρά, τίλινου. Λοιπὸν νὰ ἐξέλθωμεν ἀπὸ τὰ στενά ;
- Νὰ ἐξέλθωτε πάντα.
- Καλὰ καὶ ποῖος θὰ κανονισθῇ, τίλινου ;
- Ἡμεῖς !

- Θὰ ἀναλάβετε νὰ βουλιάξετε τὸν στόλον των γκιονάνηδον ;
- Δίδωμεν ὑπόσχεσιν.
- Μὲ τὸ κεφάλι σας ;
- Καὶ μὲ τὰ πόδια μας.

Οἱ Γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ ἐξετέλεσαν πιστῶς τὴν ὑπόσχεσιν των. Ἐφυγαν μὲ τὰ πόδια των. Τί ἔμεγεν εἰς τοὺς Τούρκους ; Τὸ κεφάλι των. Συμφωνῶς μὲ τὴν δοθείσαν ὑπόσχεσιν ἐκόπησαν τὰ κεφάλια τῶν ἀξιωματικῶν. Ἄν οἱ Γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ δὲν εἶχαν ἀσπείδηται, ὅτι θὰ κατέστρεφον τὸν Ἑλληνικὸν στόλον, θὰ ἐξηκολούθουν νὰ εἶχαν τὰ κεφάλια των καὶ οἱ Τούρκοι τὴν ἀραιὰ των.

Ἀλλὰ σκέπτεται τώρα πὸς θὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑπόσχεσιν του ὁ ἐν Βιέννῃ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Χαλίμ πασάς, ὅτι ὁ Τούρκος θ' ἀνακαταλάβῃ διὰ μετα-

ὲν εἶχον τὴν δύναμιν βεβαίως θὰ ἔσφαξαν καὶ τὸ ἄγνῃμά μας καὶ τοὺς κατοίκους. Διὰ τοῦτο ν' ἀποδεχόμεθα μὲν τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ὑποταγῆς των, ἀλλ' ἀγρύπνως νὰ παροικολοῦνται καὶ διὰ δόγμα, καὶ πρᾶξιν των.

ΤΟ ΤΑΧΥΤΕΡΟΝ !
Εἶνε ἀνάγκη νὰ παύσουν αἱ καλογηρικαὶ δολοφονίαι παρὰ τὸν νεοεσπῆ τάφον τοῦ μεγάλου ἐκείνου Ἡρωθιεράρχου, καὶ νὰ σπεύσουν πρὸς ἐκλογὴν τοῦ Διαδόχου του. Ἀλλὰ διαδόχον ἀνταξίον ἐκείνου. Ἑλληνοὺς πρὸ παντὸς πατριώτου, μεγαλειοδότητος. Οἱ καιροὶ εἶνε κρίσιμοι καὶ πᾶσα ἀπόλεια ἐπιζημία εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Γένους. Ὁ Πατριαρχικὸς Θρόνος πρέπει νὰ πληρωθῇ καὶ τὸ ταχύτερον. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀξίωσις τοῦ Ἑθνους.

Η ΤΙΜΗ
Τὴν νέαν ἐξοχὸν πῆσαν τοῦ Μουτούση ὑπεδέχθησαν οἱ Τούρκοι μὲ κανονιοβολισμούς. Καὶ ὁ ἠρώ-

σημεῖα τῆς πόλεως ἀναζητοῦσαι τὴν δυστυχίαν, χορηγοῦσαι δὲ ἀφειδῶς πρὸς ἀνακούφισιν αὐτῆς καὶ σκαρπίζουσαι τὴν παρηγορίαν, τὸ θάλλος καὶ τὴν ἐλπίδα.

Ὅντως τὸ μέγα ἔργον τῆς «Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων» θὰ ἐξαρθῇ διὰ γενναίων γραμμῶν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ παρόντος πολέμου, θὰ χαράχθῃ δὲ χρυσοῖς γράμμασι τὰ ὀνόματα τῶν ἀποτελουσῶν αὐτὴν Κυριῶν αἵτινες ἀναδεικνύονται πάσης τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης ὑπεράξιοι.

Ι ΠΑΤΡΙΑΡΧΑΙ
Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς παρὰ τῷ κ. Ἐλευθερουδάκη-Μπάρτ ἐκθέσεως τῶν Βυζαντινῶν εἰκόνων τῆς συλλογῆς τῆς Χριστ. Ἀρχ. Ἐταιρίας, ἐν ἣ καὶ φωτογραφία τοῦ ἐν Σέρραις τάφου τοῦ πρώτου μετὰ τὴν ἄλυσιν Πατριάρχου Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου δημοσιεύομεν ἄλλο ἄρθρον τοῦ κ. Λαμπράκη, ἐξ οὗ φαίνεται πόσοι οἰκουμενικοὶ Πατριάρχαι ἐφανεύθησαν.

Η ΔΙΑΤΙΜ ΣΙΣ
ΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

κὴν πορευόμενοι ὡς νικηταί καὶ οὐχὶ ὡς ἡττημένοι, ἐννοεῖ ἔκαστος μὲ ποῦν ΤΟΥΠΕ ὠμί- λησαν, καὶ ἂν πράγματι μετέ- θεσαν μὲ τὴν εἰλικρινήν προθέ- σιν νὰ ζητήσουν τὴν εἰρήνην ἢ νὰ κερδίσουν καιρὸν πρὸς νέας πολεμικὰς προπαρασκευάς.

Ἀπόδειξις, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώ- τῃς ἀνέκδοτῃς ἡμέρας τῆς ἀνακο- νῆς δὲν ἔπαυσαν οἱ Τούρκοι νὰ μεταφέρουν στρατεύματα νὰ εἰς τὴν Γασαλάτζαν, ὃν ἀ- νε γείρουν προχώματα καὶ νὰ προσηθεύωνται πολεμικὸν ὁ- λικόν. Ἐν τηλεγράφημα χθε- σιν ἐκ Βουκουρεστίου ἀνῆλ- θεν, ὅτι ἡ Γερμανία ἀπέ- στείλε χίλια διχόνηα πολεμι- κῶ ὁλικῶς μετὰ τριακοσίων πυροβόλων νέων. Ἀλλὰ δὲ πληροφωρίαι ἀσφαλτοῦς πη- γῆς θεοδικούν, ὅτι Γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ κατῆλθον καὶ λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς προ- παρασκευὰς τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης. Πάν- τ' ταῦτα προστιθέμενα εἰς τὴν ἀγερωχίαν μετὰ τῆς ὁποίας φέρονται οἱ Τούρκοι πληρε- ξύςτοι καὶ τὰς διαρκεῖς ἀνα- θελὰς τὰς ὁποίας ἐπιτελούν διὰ τῆς προφάσεως τῆς ἐλλεί- ψεως ὁδηγίων, καταδεικνύ- ουν σαφῶς διὰ τοὺς γνωρίζον- τας τὴν χαρακτῆρα τῶν Τούρ- κων καὶ ἀντικαταβαλλόμενους τὴν τακτικὴν των, ὅτι οὐ μόνον εἰρήνην δὲν ἐπιζητοῦσιν ἀλλ' ἀπεναντίας ἀποδίδουσι πρὸς τὸν πόλεμον νέον. Ἐννοεῖται, ὅτι γαιροσκοποῦσι βλέποντες τὰς διαφωνίας αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν τῶν δια- φηρῶν ζητημάτων καὶ τῆς πι- θανότητος προστριβῶν μεταξὺ τῶν συμμάχων. Ἦσως ὅμως ἐννοοῦνται καὶ ὑπὸ τῶν ἐ- γχρίσεων συμφέρον εἰς τὴν συνέ- χισιν τοῦ πολέμου, ἵνα δυνη- θοῦν ν' ἀλειψτοῦν εἰς τὰ θολὰ νερά, ἀφοῦ δὲν κατέρωθωσαν μέχρι τοῦδε νὰ ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ των ἀπατηθέντες εἰς τὰς ὑπολογισμοὺς των ὡς πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ἐσχὺν τῆς Τουρκίας.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ κα- τάστασις ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡ- μέραν, καθίσταται κρισιμωτέ- ρα καὶ αἱ ἐλπίδες τῶν εἰρηνο- φίλων μειοῦνται. Καίτοι δὲ ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας ἐδήλωσεν, ὅτι ἐν ἀνάγκῃ θὰ ἐπέμβουν αἱ Δυνάμεις, ὥπως διὰ τῆς θείας ὑποχρεώσεων τὰ ἐμπόλεμα ἑκράτη, ἵνα συνά- φουν τὴν εἰρήνην, ἐν τούτοις τὸ ἐγγεῖρημα τοῦτο εἶνε τύπον δυσχερῆς, μετὰ τὴν ῥητὴν καὶ κατηγορηματικὴν δήλωσιν αὐ- τῶν, ὅτι δὲν θ' ἀναμειχθοῦν πο- σῶς εἰς τὴν ἀγῶνα τῶν Ἑσλα- νικῶν ἑκράτων, ὥστε ἀντὶ τῆς ζητουμένης εἰρήνης πιθα- νὸν νὰ ἐνσκήψῃ καταγίγς με- γαλειτέρα καὶ φοβερωτέρα, συμπαράσφουσα εἰς τὴν σύγ- κρουσιν πάντ' αὐτὰ ἑκράτη τῆς Εὐρώπης. Διότι θεοδικῶς οἱ

στρατὶς τὸν περὶ σπουδαιότη- τοῦ πολέμου καὶ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα λαμβάνουν τὰ ἄλλα σύμμαχα ἑκράτη ἀποδεικνύουν τὸ κρίσιμον τῆς καταστάσεως, ἀλλὰ καὶ τὴν στερεὰν πεποί- θησιν καὶ ἀπόφασιν τῶν νικη- τῶν ὥπως μὴ ἐπιτοῦσιν εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ διαμφοσθῇ τῆσιν οὐδὲ σπειραλὴν ἀπὸ τὰ καταληφθέντα ἐδάφη. Δὲν ὑ- πάρχει ἀμφιβολία, ὅτι καὶ τὸ προσεχὲς Σάββατον οἱ Τούρ- κοι θὰ ζητήσουν καὶ νέαν ἀνα- θελήν, καὶ κατόπιν ἄλλην τοι- ούτην μέχρις ὅτου ἀνακοινώ- σουν πλῆρον, ἐξαναγκασμένην, τὴν ἀπόρριψιν τῶν χθὲς τεθέν- των ὁρων τῆς εἰρήνης ὑπὸ τῶν συμμάχων, τοὺς ὁποίους ἡ- ρους γνωρίζουν, ὅτι ἔχει ἤδη ἀπορρίψει ἡ Πύλη, ἀλλ' ἀπὸ σκοποῦ καὶ ἐκ προθέσεως πα- ρελαύνουν τὰς διαπραγματεύ- σεας διὰ νὰ κερδίσουν καιρὸν.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ

Δὲν γνωρίζω αὐτὴ τὴ στιγμή πού γράφω κατὰ πόσον θὰ ἀληθεύῃ ἡ εἰ- δήσις ὅτι οἱ Τούρκοι ναῦται ἔσφαξαν τοὺς ἀξιωματικούς των. Εἰδήσις τρο- μακτικὴ ὁμολογουμένης. Ἀλλὰ ἡ ὁποία εἶναι θὰ προξενήσῃ καμμίαν λύπην εἰς ἡμᾶς.

Τί ἤθελαν Γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ εἰς τὸν Τουρκικὸν στόλον; Ποῖον ἰδανικὸν ἐπῆγαν νὰ ἐπιδιώξουν αὐτοὶ κινδυνεύον- τες τὴν ζωὴν των; Δὲν εἶνε χριστιανοί; Ντρέπονται δὲ ἴσως διότι εἶνε Χριστι- νοὶ καὶ δὲν εἶνε Μουσουλμάνοι;

Ὅποσδήποτε εἶνε ἀνάξιοι συμπα- θείας. Ὁ ἄνθρωπος ὁ πραγματικῶς πο- λιτισμένος, ὁ ἀληθινὰ εὐπατρίδης δὲν νοικιάζει τὴ ζωὴν του. Περὶ σότερο ἐκτι- μᾷ τὴ ζωὴν του ἀπὸ ὅλα τὰ πλοῦτη τῆς Τουρκίας. Καὶ γὰρ δύο μόνον λόγους μπορεῖ νὰ θυσιάσῃ αὐτὴ τὴν πολυτίμη ζωὴν. Διὰ τὴν πατρίδα καὶ διὰ τὴν τιμὴν. Οἱ Γερμανοὶ ποῦ ἐπῆγαν νὰ πολεμήσουν διὰ τὴν Τουρκίαν δὲν εἶχαν οὐτὸν ἕνα οὔτε ἄλλον λόγον. Ἦσαν ἀπλῶς πει- ριστοὶ, λοιπὸν. Πειρᾶται ἀσυνείδητοι καὶ ἀναίσχυντοι.

Ἐνθ' οἱ Τούρκοι ἐφοβοῦντο νὰ ἔδωκον ἀπὸ τὰ Λαρδανέλια, αὐτοὶ φανταζόμε- νοι ἴσως ὅτι οἱ Ἕλληνες ναυτικοὶ ἦσαν τίποτε παληοψαράδες ἀγνοοῦντες τὸν χειρισμὸν τοῦ πυροβόλου, παρουσιάσθη- καν εἰς τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς ὑπε- σχέθησαν φούρονους μὲ καρβέλια. Ἐλ- πίζοντες, ὅτι θὰ ἠμποροῦσαν εὐκολὰ μὲ τὰ πυροβόλα τῶν Τουρκικῶν πλοίων νὰ θέσουν ἐκτός μάχης τὸν «Ἀβέρωφ», ἐ- σκέφθησαν νὰ κάμουν ἐπιχείρησιν. Νὰ πείσουν τοὺς Τούρκους νὰ δώσουν εἰς αὐτοὺς τὴν διοίκησιν τοῦ πυροβολικοῦ των. Καὶ νὰ σπᾶσουν τὸν «Ἀβέρωφ» νὰ πληρωθοῦν γιὰ τὸν κόπον τους.

Ἀδιάφορο ἂν ἀπὸ αὐτὸν τὸν στόλον ἐξηρτάτο ἡ τύχη δέκα ἑκατομμυρίων χριστιανῶν ὁμοεθνήκων των. Ἀδιάφο- ρον ἂν αὐτοὶ αἱ ἐπαίρομενοὶ διὰ τὸν πο-

Γερμανία, ποῦ καὶ νὰ ἀποδείξω καὶ ὅτι δὲν ὑπηρετοῦσαν διόλου εἰς τὸν οἰκὸν τῶν βαρβάρων χριστιανοὶ οὗτοι, πολεμοῦντες ὑπὸ τὴν ἡμισέληνον καὶ ἐναντίον τοῦ Σταυροῦ.

ΤΙΜ. ΣΤΑΘ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ Η ΛΟΓΙΚΗ ΤΩΝ

Λοιπὸν λέγεται, ὅτι οἱ Τούρκοι μετὰ τὴν ναυμαχίαν των, διὰ τὴν ὁποίαν ἐτη- λεγράφησαν ὅτι ἐνίκησαν προτοῦ γίνῃ, ἔσφαξαν τοὺς Γερμανοὺς ἀξιωματικούς των. Τοῦτο ἴσως δυσσεβήσῃ τοὺς φί- λους των Γερμανοὺς, ἀλλὰ νομίζω, ὅτι θὰ ἦσαν ἀσυνεπεῖς πρὸς τὴν μακροχρό- νιον τουρκικὴν πολιτικὴν των, ἂν ἐθύμω- νον. Διὰ τὴν θὰ ἡγανάκτον ἰδιαιτέρως οἱ Γερμανοὶ καὶ ὅχι κάθε ἄνθρωπος πο- λιτισμένος διὰ μίαν τόσο ἀγρίαν σφα- γὴν; Ἐγὼ νομίζω, ὅτι θ' ἀγανακτήσῃ ὅλος ὁ κόσμος καὶ μόνον οἱ Ἕλληνες θὰ μείνουν ἀπαθείς. Ὅχι διότι οἱ Ἕλληνες εἶνε ἀνθρωποφάγοι—καίτοι ὁ φορατῆς τῶν δημοσίων δεσμάτων ὠρισμένως εἶνε τοιοῦτος ἂν καὶ Ἕλλην—ἀλλὰ διότι συ- νείθισαν εἰς τὰς σφαγὰς. Μήπως εἶδαν τίποτε ἄλλο ἀπὸ σφαγὰς αἰῶνας τώρα οἱ Ἕλληνες ἐκ τῆς τουρκικῆς διοικήσεως; Αὕτη σφάζει ἐν εἰρήνῃ, ἐν πολέμῳ, ἐν ἀνακαυχῇ. Ὅλη ἡ ἐκπολιτιστικὴ δυνάμις τῆς ἡτο, εἶνε καὶ θὰ εἶνε ἡ σφαγὴ. Αὐτὴν τὴν ἐποχὴν τοῦ πολέμου σφάζει διαρκῶς ἀδύσους καὶ ἀόπλους Ἕλληνας, γυναῖκας, παῖδας, καί, ἐρημῶναι χωριά, πληθυ- σμούς. Διὰ τὰ νὰ μὴ συνειθίσουν εἰς τὴν σφαγὴν ταύτην καὶ οἱ Γερμανοὶ; Καὶ διὰ τὴν, ἂν θυμώσουν, νὰ μὴ συμβά- λουν καὶ αὐτοὶ, ὅπως καὶ τὰ βαλκανικὰ Κράτη, εἰς τὴν ἐκδίωξιν τῶν Τούρκων ἐκ τῆς Εὐρώπης; Καὶ διὰ τὸν μόνον ἐκ τῆς Εὐρώπης; Μήπως εἰς τὴν Ἀσίαν ποῦ θὰ μείνουν δὲν θὰ εἶνε ἀκόμη ἄνθρωποι ἐπὶ τῶν λαμῶν τῶν ὁσίων θ' ἀκονίζῃ αὐτὴ ἡ φυλὴ τὸ σπαθὶ τῆς;

Ἀλλὰ μίαν δικαιολογίαν—ἂν εἶνε δυ- νατὸν νὰ ὑπάρχῃ δικαιολογία ποτε σφα- γῆς ἀνθρώπων—ἴσως νὰ ἔχουν οἱ Τούρ- κοι, διὰ νὰ σφάξουν καὶ ὀλίγους Γερμα- νούς. Ὁ φ. ντὲρ Γκόλτς, ὁ ὁποῖος τοὺς διοργάνωσε τὸν στρατὸν των ἡτο Γερ- μανὸς, ὅσον κα' ἂν ἠθέλησαν νὰ τὸν ἐκ- τουρκέσουν μετὴν ἀπονουμὴν πρὸς αὐτὸν τοῦ τίτλου τοῦ πασᾶ οἱ ἀξιωματικοί, αἱ ὁποῖαι ἐγύμνασαν τὸν στρατὸν των ἦ- σαν Γερμανοὶ. Καὶ οἱ Τούρκοι οἱ ὁποῖοι ἐθαύμαζον τοὺς Γερμανοὺς ὅσον καὶ οἱ Γερμανοὶ ἐθαύμαζον τοὺς Τούρ- κους, εἶδαν ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ ἐκτίμησις των ἢ προτίμησις των, ὁ θαυμασμός των δὲν τοῦ ὠφέλησε τίποτε. Τὸ ἐναντίον τοὺς ὠδήγησεν εἰς τὴν ἀναλεσθερίαν. Λοιπὸν ἀφοῦ ἔσφαξαν τοσούτους ὁμοεθνεῖς τῶν νικη- τῶν των, νὰ μὴ σφάξουν καὶ ὀλίγους ἀν- τιπροσώπους ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἔ- πεισαν, ὅτι ἦσαν ἀνίκητοι; Διάβολε, τοῦτο θ' ἀντέβαινε εἰς τὴν τουρκικὴν λο- γικὴν.

Ἄλλ' εἰδικῶς προκειμένου περὶ σφα- γῆς τῶν Γερμανῶν ἀξιωματικῶν τῶν Ὀθωμανικῶν πλοίων ἡ Τουρκικὴ λογικὴ εἶνε ἰσχυροτάτη. Διότι κατὰ πάσαν πιθα- νότητα τὰ πράγματα θὰ συνέβησαν ὡς ἐξῆς. Ὁ μακαρίτης ναύαρχος Χαλὴλ

Ποῦτος ὡς ὑποχρεῖται τὸν «Εὐφραν μὲ τὰ πόδια των. Τί ἔμελλεν εἰς τοὺς Τούρ- κους; Τὸ κεφάλι των. Συμφώνως μὲ τὴν δοθείσαν ὑπόσχεσιν ἐκόπησαν τὰ κε- φάλια τῶν ἀξιωματικῶν. Ἄν οἱ Γερ- μανοὶ ἀξιωματικοὶ δὲν εἶχαν πεποῖθησαν, ὅτι θὰ κατέστρεφον τὸν Ἑλληνικὸν στό- λον, θὰ ἐξηκολούθουν νὰ εἶχαν τὰ κεφα- λία των καὶ οἱ Τούρκοι τὴν ἀραιὰ των.

Ἀλλὰ σάτυρον τὰς πρὸς τὰ ἐπιτη- ρήσιν τὴν ὑποσχέσιν του ὁ ἐν Βέννῃ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Χαλὴλ πασᾶς, ἐπὶ ἡ Τουρκία θ' ἀναγεννηθῇ διὰ γενι- κῆς ἀναδιοργανώσεως, διὰ μετακλήσεως Εὐρωπαίων διοργανωτῶν. Καὶ ὅλους τοὺς θησαυροὺς τῆς Ἀσίας καὶ ἂν προσ- ῖσθῃ δὲν θὰ εὐρεθῇ εὐκόλα εὐρωπαϊοὺς ν' ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Τουρκί- κην διοίκησιν. Τούλάχιστον Εὐρωπαῖος μὲ κεφαλὴν ὅχι.

Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΧΡΟΝΙΚΑ

Οἱ Τούρκοι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέ- μου τίποτε ἄλλο δὲν κάμνουν παρὰ νὰ διαφημίζουν νίκας! Νικοῦν κατὰ ξη- ρὰν ἐν Μα- κεδονίᾳ, Θρά- κῃ, Ἡπεί- ρῳ καὶ εἰς τὰς νήσους! Ἀλλὰ νικᾷ ἡ ἀραιὰ των καὶ κατὰ θάλασσαν! Ἀ- διάφορον ἂν ἔχασαν ἐν τῇ μεταξὺ ὅλας τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐπαρχίας των καὶ ὅλας τὰς νήσους. Ἀδιάφορον ἂν ἀπειλήται ἡ πρωτεύουσά των καὶ καίξουν τὸν περὶ τῶν ὁλων κῆπον. Αὐτοὶ δὲν ἡττήθησαν, ἀλλὰ νικοῦν! Καὶ μὲ τὰ τεχνὰ αὐτὰ παραμυθία τῶν τουρκικῶν ἐφημερίδων ὅκων τις ἀναμνήσκειται τοῦ ἐπιγραμμα- τικωτάτου ἐκείνου ἀνεκδότου τοῦ λογιῶν τῶν εὐζώνων, ὅστις, ὅταν τοῦ ἐδιάβαζαν τὰς νίκας τῶν Τούρκων, εἶπε:

— Οὐλοῦ νικάγαγε, οὐλοῦ νικάγαγε, καὶ οὐλοῦ πσοκαλόγαγε καὶ πσοκαλὼν- τας ἐφθασαν στὴν Πόλιν!

Ἐννοεῖται ὅτι αἱ νίκαι αὐταὶ λέγον- ται καὶ γράφονται μόνον διὰ τὸν ἀμαθῆ ὄχλον. Οἱ ἐπίσημοι Τούρκοι τίλλουν οἱ ταλαιπώροι τὰς τριχὰς τῆς κεφαλῆς των καὶ κλαίουν καὶ ὀδυρόνται διὰ τὴν ἀνε- πανόρθωτον ἀπώλειαν τόσοις εὐφρόνουν καὶ μεγάλων ἐπαρχιῶν καὶ νήσων ἵς ὅν ἐπαγύνοντο οἱ πασάδες καὶ ἐγέμιαν τὰ γαστράκια των ἀπὸ ὀρεῖας χανοῦσας. Ἀλλὰ τί νὰ γείνῃ. Θὰ συνειθίσουν καὶ εἰς τὴν ἀκατόρευσιν, ὥπως εἶχαν συνει- θίσει καὶ εἰς τὴν καλοπείραν!

Ο ΦΑΛΗΡΕΥΣ

Η ΕΠΕΡΟΔΟΣ ΤΩΝ

Ὁρθόδοξον. Τετάρτη 12 Δεκεμ- βρίου. Σελήνη 18 ἡμερῶν. Ἀνα- τολὴ ἡλίου ὥρα 7 λ. 17. Δύσις ὥρα 4 λ. 44. Στιγμίδωνος τοῦ θαυματοργοῦ.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

Εἰς τὰς μετ' ὅρκου διαβεβαιώσεις τῶν Τούρκων κατοικῶν ὅτι ἐγεί- ναν Ἕλληνας πολιτὰς καὶ ὅτι θὰ ὑποτα- χθοῦν εἰς τοὺς Ἕλληνικοὺς νόμους δὲν πρέπει νὰ δίδωμεν μεγάλην πίστιν τοῦλά- χιστον ἐν ὅσῳ ὁ πόλεμος ἐξακολούτῃ. Τὸ παράδειγμα τῶν Τούρκων τῆς Τενέ- δου εἶνε διδακτικώτατον. Μόλις εἶδον τρεῖς ἀνατορπυλλικὰ, ἔκαμαν στάσιν καὶ

εἶνε τὰ μέγιστα ἐπεξηγήματα εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Γένους. Ὁ Πατριαρχικὸς Θρόνος πρέπει νὰ πληρωθῇ καὶ τὸ ταχύτερον. Αὕτη εἶνε ἡ ἀξίωσις τοῦ Ἑ- θνους.

ΤΙΜΗ

Τὴν νέαν ἔξοχον πτῆσιν τοῦ Μουτούση ὑπεδέχθησαν οἱ Τούρκοι μὲ κανονιοβολισμούς. Καὶ ὁ ἡρώ- κος ἀεροπόρος μας ἀποδίδων τὴν τιμὴν τοὺς ἔρριψε μερικὰς βόμβας ἐκ τοῦ αἰθέρος. Οἱ Τούρκοι ἀσυνεί- θιστοι εἰς τοιοῦτον εἶδους χαιρετι- σμούς τὰ ἔχασαν καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Μὲ τέτοιους σεϊτάνη- δες πῶς νὰ τὰ βάλλῃ κανεῖς;

ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ

Οἱ ἐνορίται τοῦ ναοῦ τῆς Ζωοδό- χου Πηγῆς, δικαιούται νὰ καυ- χῶνται διὰ τὸ Ἑκκλ. Συμβούλιον τοῦ ναοῦ των καὶ ἰδίως διὰ τὸν ῥέκτην Πρό- εδρον αὐτοῦ κ. Χρ. Α. Ἡλιόπουλον. Πόσα ἔργα συνετελέσθησαν ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ νέου Συμ- βουλίου, δὲν εἶνε εὐκόλον ν' ἀριθμηθῶσι. Σημειοῦμεν μόνον ὅτι πρωτίστως ἐπανήλ- θον ἡ ποθητὴ τάξις καὶ εὐκοσμία ἐν τῷ ναῷ, ἔργα δὲ τὰ ὅποια ἐθεωροῦντο ὄνειρα, κατέστησαν ἤδη πράγματα. Καὶ ταῦτα ἐκ τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ναοῦ μιάς καὶ μόνῃς τριμηνίας. Καὶ πόσα ἄλλα μεγάλα ὄντως καὶ περιλάμπρα ἔρ- γα, μελετηθέντα καὶ ἀποφασισθέντα, ἡ- θελον συνετελεσθῇ, ἂν μὴ ἀνεβάλλετο ἡ πραγματοποίησις αὐτῶν, ἕνεκα τῶν ἐκτά- κτων Ἑθνικῶν περιστάσεων ὑπὲρ ὧν δια- τίθενται ὅλαι αἱ εἰσπράξεις τοῦ ναοῦ.

Καὶ οὐ μόνον αἱ τακτικαὶ—αἰτίνας, σημειωτέον, ὑπερεδωπασιάσθησαν διὰ τῆς νέας διαχειρίσεως—ἀλλὰ καὶ ἑκτακτοὶ τοιαῦται δημιουργηθεῖσαι χάριν τῶν ἀναγ- κῶν, δι' ἐκτάκτων ἀκολουθιῶν, κηρυγ- μάτων ἐν τῷ ναῷ κτλ. Καὶ ἐκ τοῦ ἀπο- θεματικοῦ δὲ τοῦ ναοῦ ἐχορηγήθησαν γεν- ναῖαι εἰσφοραὶ δι' ἐθνικοὺς σκοποὺς καὶ ἐνδεεῖς ἐνορίται ἀνακουφίζονται καὶ ἐν γένει ἡ δράσις τοῦ Ἑκκλ. τούτου Συμ- βουλίου ταχέως ἐθνικῇ, δραστηρίᾳ καὶ φιλότιμος, δι' ἣν πρέπει νὰ καυχῶνται οἱ ἐκλογεῖς αὐτοῦ ἐνεργεῖται.

ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Ὅτι καὶ ἂν γραφῇ διὰ τὸ μέγα καὶ ἐθνικὸν ἔργον τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλληνίδων καὶ τὴν προθυμίαν, τὸν ζῆλον, τὴν δραστηριότητα καὶ αὐταπάρη- σιν τῶν ἀποτελουσῶν αὐτὴν ἀξιοτίμων Κυριῶν τῆς πόλεως μας, θὰ εἶνε ἐλά- χιστον ἀπέναντι τῆς συνελευμένης καὶ συνετελεσθείσης, κολλασίας καὶ ἀθροῦ- θου ἐθνικῆς ἐργασίας. Ἡ ἀκούρατος Πρόεδρος αὐτῆς κυρία Γρίβα, βοηθουμένη ὑπὸ τῆς κυρίας Βάλλης καὶ πλείστων ἄλ- λων δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων, νυκτὸς καὶ ἡμέρας κοπιῶσι πρὸς ἐπούλωσιν πλη- χῶν ἃς ἐδημιούργησεν ἡ συμφορὰ καὶ ἐπε- δείνωσαν αἱ ἐθνικαὶ περιστάσεις.

Μοχλοῦσιν πρὸς συλλογὴν τῶν ἀπαι- τουμένων διὰ τὴν ἀνακούφισιν εἰδῶν καὶ φαρμάκων, διασκορπίζονται εἰς ὅλα τὰ

πρώτου μετὰ τὴν ἄλυσιν Πατριαρχοῦ Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου δημοσιεύομεν ἀλ- λαχοῦ ἄρθρον τοῦ κ. Λαμπάκη, ἐξ ὃ φαινεται πόσοι οἰκουμενικοὶ Πατριάρχαι ἐρρυνέθησαν.

Η ΔΙΑΤΙΜ ΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Μετὰ τὰ διατυπωθέντα παράπο- να πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτε- ρικῶν ἐκ μέρους διαφόρων ἐπαγγελ- ματικῶν τάξεων, ἰδίᾳ παντοπωλῶν περὶ τῶν δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας παρουσιάζει ἡ πρὸ ἡμερῶν τεθείσα εἰς ἐφαρμογὴν ἀστυνομικὴ διάτα- ξις περὶ διατηρήσεως τῶν τροφί- μων, ἐζητήθησαν πληροφορίες πα- ρὰ τῶν οἰκείων ἀρχῶν περὶ τῆς τρε- χούσης τιμῆς τῶν ἀποικιακῶν ἕνεκα τῶν ὁποίων προεκλήθησαν αἱ δια- μαρτυρίαι τῶν παντοπωλῶν, ἵνα με- ταρρυθμισθῇ αὐτὴ καὶ καταστῇ ἐ- φαρμόσιμος χωρὶς νὰ προκαλέσῃ νέα παράπονα ἐκ μέρους τῶν ἐνδία- φερομένων.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΔΕΝ ΗΤΤΗΘΗ ΑΡΘΡΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΥ

ΠΕΡΑΝ, 7 Δεκεμβρίου. (Ἀνταπόκρισις τοῦ συντάκτου μας). — Ἡ Τουρκικὴ ἐφημερίς «Γενή Γαζέτα» λόγον ποσομένη πε- ρὶ τῶν ἐν Λονδίνῳ διεξαγομέ- νων διαπραγματεύσεων τῆς εἰρήνης, παρατηρεῖ, ὅτι οἱ Ὀ- θωμανοὶ πληρεξούσιοι δὲν θὰ πολιτευθῶσιν ὡς ἀντιπροσώ- ποι ἡττημένου καὶ ἀπηλπισμέ- νου κράτους, ἀλλὰ θὰ ὑποστη- ρέξωσι μετὰ μεγάλης ἐπιμο- νῆς καὶ σταθερότητος τὰ ζῶν- τὰ συμφέροντα τοῦ Ὀθωμανι- σμοῦ.

Οὐδεὶς, λέγει, θὰ δυνήθῃ νὰ ἐξαναγκάσῃ οὔτε ἡμᾶς, οὐ- τε τοὺς πληρεξουσίου μας ν' ἀποδεχθῶμεν πρωτάσεις μὴ συμβεβηζομένας πρὸς τὰς βλέ- φεις καὶ τὰ νόμιμα δικαιώμα- τὰ μας. Ὁ σκοπὸς ἡμῶν εἶνε νὰ δηλώσωμεν, ὅτι οἱ γνήσιοι εἰρηνοφίλοι, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ δοθῇ πέρας εἰς τὸν ἀεματη- ρὸν τοῦτον πόλεμον, δὲν πρέ- πει νὰ διατάσσουν εἰς τὴν ἐγκρι- σιν τῶν δικαίων ἀπαετήσεων μας.

Εἴθε, ὥπως ἐλπίζομεν, νὰ στεφθοῦν ὑπὸ ἐπιτυχίας αἱ πρε-

...παιδί, ήτοι ο υγιής υιός, όχι ο ασθενής, ο οποίος θα παρρησιάζονταν την αναχώρησίν μας, αλλά διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐάν οἱ σὸς ἦσαν ἐξ αὐτῶν ἀπλῶς καὶ μόνον μετὰ εἰρωνικῶς θὰ τὸν φονεύσω ἐγὼ πρῶτος. Διὰ τὸ ἀποφύγεμεν λοιπὸν φόνον ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι δὲν μᾶς ἔκαμαν τίποτα, σὰς προτείνω ν' ἀπέλθωμεν διὰ τοῦ ἀφρουρήτου μέρους.

Οἱ τρεῖς φίλοι ἤκουσαν μετὰ προσοχῆς τοὺς λόγους αὐτοῦ τοῦ Λαγκλάν καὶ κατένευσαν.

Μόνον ὁ Καλλέργης διετύπωσεν ἕναν δισταγμὸν.

— Εἶνε πράγματι ἀφρουρήτων τὸ μέρος, ἥρως ἦν ἡ μήπως μᾶς κτυπήσουν ἐξ ἐνέδρας εἰς τὸ σκότος.

— Σὰς ἐπαναλαμβάνω, ἔκαμεν ὁ Λαγκλάν, ὅτι ὁ κοινὸς φίλος μας κ. Ραμὼ, μοῦ ἔδωκε τὸν λόγον τῆς τιμῆς του, ὅτι τὸ μέρος αὐτὸ εἶνε ἐντελῶς ἀφρουρήτων καὶ τὸ ἀφῆλτον ἐντελῶς ἀφρουρήτων, ὡς μὲ ἐβεβαίωσε, μόνον καὶ μόνον διὰ τὸ εὐχολύουν τὴν ἀναχώρησίν μας.

— Τότε λοιπὸν ἐμπρός.

Παρέλαβον μεθ' αὐτῶν τὸν ὑπηρετὴν τὸν Λορινιὰ καὶ τὸν λαθροθήραν καὶ ἔξῃ β-ῆσαν ἐν συνόλῳ ἐπήδησαν ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον τὸν τοῖχον καὶ εὐρέθησαν εἰς τὸ ἐγκαταλειμμένον κεριβόλι.

Ὁ λαθροθήρας, εἰδικὸς εἰς τοιοῦτον εἶδους νυκτερινὰς ἐπιχειρήσεις, προηγήθη.

Διέσχισεν τὸ περιβόλι χωρὶς νὰ τοὺς συμβῇ ἀπολύτως τίποτε, χωρὶς νὰ ἀντιληφθῶν τίποτε τὸ ὑποκτον, ἔπειτα διηρμήθησαν εἰς τὸν ἄλλον τοῖχον καὶ ἐπήδησαν εἰς τὴν αὐλήν, χωρὶς νὰ ἐνοχληθῶν ἀπὸ κανέναν.

Μόλις ἀνέπνευσαν τὸν ἐλεύθερον ἀέρα ὁ Λαγκλάν ἐπρότεινε νὰ ἀφήσουν τὸν ὑπηρετὴν τοῦ Λορινιὰ καὶ τὸν λαθροθήραν.

Θὰ ἔμεναν τέσσαρες καὶ ἦσαν ἀρκετοὶ διὰ μίαν τοιαύτην ἐπιχείρησιν.

Ὁ Καλλέργης διέταξε τὸν λαθροθή-

...ἀπεδείχθη τέλος πάντων περιττός, ὅτι ἡ Κρητικὴ Χωροφυλακὴ εἶνε τὸ ἀντικείμενον τῶν Ἀστυνομικῶν σωμάτων τοῦ κόσμου. Ἐνός δημοσιογράφος γράφων περὶ αὐτῆς εἰς τὴν ἐφημερίδα του πρὸ ἡμερῶν ἔλεγε μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς :

— Τί κρίμα ποὺ δὲν ὑπάρχουν πολλοὶ Κρητὲς χωροφύλακες ὥστε νὰ σταλοῦν εἰς ὅλα τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος καταληφθέντα μέρη.

Καὶ ὅντως δὲν ἔχει ἄδικον ὁ ἔξενος αὐτὸς δημοσιογράφος ὅστις εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ ἐξάσῃ εἰς μίαν ἀλλοδαπὴν στήλην τὴν δρᾶσιν τῆς Κρητικῆς Χωροφυλακῆς.

Πενήντα διοργανῶνται ἂν ἤρχοντο εἰς τὴν Θεσσαλονίκην δὲν θὰ εἶχαν κατορθώσῃ νὰ θοράξουν ἀκόμη τόσα ἀστυνομικὰ τμήματα καὶ τόσους ἀστυνομικοὺς σταθμοὺς. Καὶ ὅμως πέντε ἡμέρες μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ κ. Μομφερράτος τὰ πάντα διεσπάρθησαν καὶ ἐκατοστήθησαν κατὰ τὸν τρόπον ὅστις προκαλεῖ τὸν θαυμασμὸν ὄχι μόνον τῶν ἡμετέρων ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἐδῶ διόντων μονίμως καὶ παρεπιδημούντων ξένων.

Δὲν εἶνε μόνον λεβέντες οἱ Κρητὲς χωροφύλακες. Εἶνε ὅλοι νέοι ἀκμαῖοτατοι, ἀξιοπρεπεῖς, ἀφωσιωμένοι εἰς τὸ καθεῖναι καὶ πειθαρχικώτατοι μέχρι βαθμοῦ ἀπιστεῦτου. Ἡ σοβαρότης τῶν εἶνε μοναδική. Νομίζει κανεὶς ὅτι ἔχει ἀπέναντι του Ρωμαίους γεροστιαστὰς !

Ἐν ἐνὶ λόγῳ διὰ τῶν Κρητῶν χωροφυλάκων κατορθώθη ἡ ἀμειψία παγίως τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας. Κατορθώθη δὲ ἐπὶ πλέον ἡ ἀποκαθάρσις τῆς Θεσσαλονικῆς ἀπὸ πάντων τῶν κακοποιῶν στοιχείων τὰ ἥτοια δι' εὐνοήτους λόγους εἶχον ἐνσκήψει ἐδῶ.

Ἀληθῶς ὁ κ. Μομφερράτος ὅστις ἐπὶ ἔτη ὀλόκληρα ἐμύχνησε διὰ τὸ φέρῃ εἰς αἶσιον πέρας τὴν σοβαρὰν αὐτοῦ, ἐν Κρήτῃ ἀποστολὴν δύναται νὰ καυχᾶται καὶ νὰ σεμνύνεται διότι σήμερον ἡγεῖται

Δεῖν νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ Κρητὲς χωροφύλακες συσσιτοῦν εἰς τοὺς στρατώνας τῶν, δὲν ἔχουν συναναστροφὰς με κανένα καὶ τὸ σπουδαιότερον ὅλων κατορθώνων νὰ παρίστανται εὐπρόσσωποι ὅσον δὲν θὰ παρίσταντο ἄλλοι ἀστυνομικοὶ μισθοδοτούμενοι μὲ 200 δραχμὰς κατὰ μῆνα.

Ἐντούτοις καὶ ἡ ἄλλη Χωροφυλακὴ ἥτις ἦλθεν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἀνέλαβε ὑπηρεσίαν εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Μακεδονίας ἐργάζεται μετὰ μεγάλῃν ὀρεξίν καὶ πολλὴν εὐσυνειδησίαν.

Ἰδοὺ καὶ ἐν δαίμα τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀπροσωποληψίας μεθ' ἧς ἀπονέμεται ἐδῶ ἡ δικαιοσύνη.

Ἡ Διοίκησις, ὡς γνωστὸν, ἔπαυσε τὸν «Βούλγαρον» διότι καθ' ἑκάστην ἐσερβίριζεν εἰς τὸ κοινὸν πράγματα ψευδῆ καὶ συκοφαντικά.

Ταυτοχρόνως ὅμως ἔπαυσε καὶ τὴν «Ἀλθιειαν» διότι παρὰ τὰς ρητὰς συστάσεις τοῦ γραφεῖος τοῦ Τύπου ἐδημοσίευσεν εἰδήσεις, ἥτις ἠδύναντο νὰ προκαλέσῃ ἐρεθισμὸν εἰς τὰς φιλικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Βουλγάρων.

Ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς «Νέας Ἀλθιειας» ἀνθρωπὸς σάφρων καὶ σοβαρὸς θὰ ὁμολογήσῃ ὑποθέτομεν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις δὲν ἐννοεῖ νὰ χαρισθῇ εἰς κανένα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη Γαλλόφωνος ἐφημερίς «Ἐντεπανά» γράφει εἰς τὸ χθεσινὸν αὐτῆς φύλλον, ὅτι οἱ Βούλγαροι θὰ συστήσουν κατ' αὐτὰς ἐν τῇ πόλει μας γραφεῖον τοῦ Τύπου, ὅπως παρέχονται δι' αὐτοῦ πληροφροῖαι εἰς τοὺς ἐνταῦθα δημοσιογράφους καὶ τοὺς ἀνταποκριτὰς τῶν ξένων ἐφημερίδων.

— Ἀντὶ τῆς παυθείσης τουρκικῆς ἐφημερίδος «Διζάχ» θὰ ἐκδοθῇ ἐφημερίς

...νὰ αὐτὰς λεβεντοπαῖδα ποὺ ἔχουν χρυσὰς καρδιὰς καὶ μεγάλα αἰσθήματα, ἐξακολουθοῦν νὰ γίνωνται ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ τὸ ἀντικείμενον ζωντῶν ἐκδηλώσεων.

— Ὁ νέος ὑποφύραρχος κ. Κοντομήχαλος τέως βουλευτὴς Κεφαλληνίας καὶ ταγματάρχης τοῦ πελικοῦ ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν ὑπηρεσίαν του καταβάλλει ἀτρεπτοὺς κόπους ὅπως ἀνταποκριθῇ πλήρως εἰς τὰ βαρὴ καὶ λεπτὰ αὐτοῦ καθήκοντα.

— Ἡ Θεσσαλονικὴ ἐπλημύρηνσε κατ' αὐτὰς ἀπὸ ἐπαρχίας. Μέχρι τῆς στιγμῆς τῇ ἐπισκεφθῆσαν οἱ Μητροπολίται Πελαγονείας, Βοδενῶν, Μογλενῶν, Χρυσοπόλεως Ἀρδαμερίου, Μελενίκου, Πρεσπῶν καὶ Ἀχρίδος καὶ οἱ ἐπίσκοποι Καβάλλας, Πολυανῆς καὶ Κασσανδρείας.

Ἀφίκετο ἐκ Χαλκίδος ὁ κ. Δ. Λεμπέσης ἐμπορευόμενος.

— Ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ γνωστὸς ἐν Ὑδρᾷ πολιτευτὴς καὶ δικηγόρος κ. Δ. Φαμελιάρης ὅστις μετ' ἄλλων συμπατριωτῶν του μετέβη διὰ λέμβου καὶ ἐσητάσε λεπτομερῶς τὸ μέρος ἐνθα ὁ ἀτρεπὴς συμπολιτὴς του ὑποπλοίαρχος κ. Βότσης ὁ ἐπωνομασθὴς ἐδῶ νέος Κανάρης ἀντιναῦς τὸ Τουρκικὸν θωρηκτόν.

— Παρὰ πάντων θαυμάζεται καὶ ἐξαίρεται ἡ δρᾶσις τοῦ διοργανωτοῦ τοῦ τελωνεῖου μας κ. Ξανθῆ.

— Καθὼς σὰς ἔγραφα ὁ διευθυντὴς τοῦ ταχυδρομείου κ. Κουντούρης ἀνεχώρησεν ἐπ' ἀδείᾳ. Μᾶς ἔμεινεν ὅμως ὁ νεώτερος Κουντούρης ὁ δραστήριος καὶ ἀγαπητὸς Ἀντωνάκης ὅστις ἐργάζεται πλέον ἢ ὑπερανθρώπως διὰ τὸ εὐχαριστήσῃ τοὺς ἀλληλογραφούντας πολίτας καὶ στρατιώτας.

— Ἐπίσης μὲ μεγάλῃν αὐταπάρνησιν ἐργάζεται καὶ ὁ κ. Ἰωάν. Τσαγκλῆς ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ τῶν ἐντιμωτέρων.

...Δὲν σὰς λέω, δίκαιο ἔχετε, ἀλλὰ βλέπετε, ἐξαργατὰται τὸ πᾶν ἀπὸ τὴν τύχην.

Ἡ Τζούλια ἔπειτα τὸν ἔβαλε νὰ τῆς περιγράψῃ πῶς ἦτο ἡ γυναῖκα ἐκεῖνη.

Ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικά, τὸ ἀνίστημα, τὸν τόνον τῆς φωνῆς καὶ γενικῶς τὴν περιγραφήν ποὺ τῆς ἔδωκεν ὁ ἀμαεὴλάτης, ἡ Τζούλια συνέλαβε σοβαροτάτας ὑποψίας.

Ὅλα ἐκεῖνα συνέπιπτον καταπληκτικῶς καὶ τῆς ὑπενθιμίζον τὴν φίλην τῆς τὴν βαρύνῃ «Ἀριέλαν Ἀντανέλην».

Αὐτὸ ἦτο περίεργον.

Τί συμφέρον εἶχεν ἡ Ἀντανέλη νὰ τῆς γράψῃ ἐκεῖνο τὸ φρικῶδες γράμμα.

Ἦτο φίλη τῆς προσωπικῆς καὶ μπορούσε ἐάν ἐλάχιστα ἀπ' ὅσα τῆς ἔλεγεν ἦσαν ἀληθῆ, νὰ τῆς εἶδε νύκιν τῆς καταστροφῆς πρὸς τὴν ὁποίαν ἐφέρετο.

Καὶ θὰ τὸ ἔκαμε βεβαίως αὐτὸ ἂν ἦτα φίλη τῆς ἀληθινῆς, ἂν τὴν ἀγαποῦσε καὶ ἂν τὴν πανοῦσε.

Τὸ μυαλὸ τῆς ἐσάστησε, δὲν μπορούσε ποτὲ νὰ φαντασθῇ ἀληθινὰ ἕνα τέτοιο πρᾶγμα.

Ἐφ' ὅσον ὅμως ἐπέμενε καὶ ἐστενοχωρεῖ τὸν ἀμαεὴν μὲ ἐρωτήσεις διαφόρων ἀνεπαισθήτων λεπτομερειῶν, ἐπὶ τοσούτων ἠῦξαν εἰς τὴν ψυχὴν τῆς αἱ πιθανότητες δὲν ἐπρόκειτο πρᾶγματι περὶ τῆς βαρύνου.

Ἡ Τζούλια ἐσκέφθη ὅτι ἔπρεπε νὰ αὐτὴν τὴν φρικώδη ὑπόνοιαν νὰ τὴν ἐξακριβώσῃ δὲν παρεῖχε δὲ μεγάλας δυσκολίας ἡ ἐξακριβώσις τῆς ὑπονοίας ἐκεῖνης διότι μπορούσε κάλλιστα νὰ θάλλῃ τὸν ἀμαεὴν νὰ φυλάξῃ ἀπ' ἐξῶ ἀπὸ τὸ μέγαρον τῆς βαρύνου, νὰ τὴν ἴδῃ καλὰ καὶ νὰ πεισθῇ ἂν πρᾶγματι αὐτὴ ἦτο ἡ ἀσφαλέστερον νὰ καλέσῃ τὴν Ἀντανέλην εἰς τὸ σπίτι τῆς καὶ νὰ κρύψῃ τὸν ἀμαεὴν.

Ἡ Τζούλια ἠρθάνετο τὴν ἀγωνίαν νὰ πνίγῃ κυριολεκτικῶς τὴν ψυχὴν τῆς, δὲν ἐγνώριζε τί νὰ ἀποφασίσῃ καὶ τί νὰ κάμῃ. (Ἀκολουθεῖ)

Η ΤΥΤΑΙΚΑ ΤΩΝ ΦΙΛΗΜΑΤΩΝ

«Σὰς ὁμολογῶ ὅτι δὲν εἶχον κἂν σκεφθῇ τοιαύτην ἀπάντησιν.

«Ἀπαντῶ ὅτι δὲν ἦμην ἀστυνομικός.

«Ἀποπειρώμαι νὰ τοῦ ἀποδείξω τὴν ἰδιότητά μου καὶ ἐξάγω τὸ πορτοφολιόν μου, ὅπως τοῦ δώσω τὸ ἐπισκεπτήριόν μου.

«— Ἀνοφελές, μοὶ λέγει, ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ ἔχουν τὰ πιστοποιητικὰ των καὶ καμμιά φορὰ ἔχουν καὶ ξένα.

«— Ἀλλὰ δὲν εἶμαι ἀστυνομικός. Καλοῦμαι Βερνάρδ, καὶ εἶμαι τέως ἐνωμοτάρχης συνταξιούχος τῆς Τραπεζῆς τῆς Γαλλίας.

«— Ἀ, θυμώνεται... Οἱ μυστικοὶ ἀστυνομικοὶ δὲν θυμώνουν ποτέ.

«Καὶ ἀφοῦ μὲ παρετήρησε μετὰ προσοχῆς μοὶ εἶπεν.

«Ἀλλὰ ἀφοῦ εἰσθε ἐνωμοτάρχης καὶ συνταξιούχος τῆς Τραπεζῆς, θὰ γνωρίζετε ἀφέντως τί ἔγινεν ὁ Ἀρνόλδ ;

«Λοιπὸν ἐγνώριζε τὸ δράμα. Ἡ συνουσία μας ἐπαγγώρησε καὶ αὐτὸς εἶνε ὁ ζητῶν ἀπὸ ἐμὲ πληροφορίας. Τοῦ διηγοῦμαι ὅλην τὴν ὑπόθεσιν καὶ μὲ ἀκούει μὲ πραγματικὸν ἐνδιαφέρον. Τοῦ ἀνεκοίνωσα τὰς ἀμφιβολίας μου. Ὁ Ἀρνόλδ ἦτο λαμπρὸς ἄνθρωπος... Ἀσφαλὲς εἶνε ἀθῶος... Θέλωμεν νὰ ἐπαγορευθῶμεν τὴν τιμὴν του...

«Τότε ὁ λοχαγὸς Ρενιὲ ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν του.

«— Παλαιὰ ἱστορία, εἶπεν. Καλλίτερα εἶνε νὰ ἀφίσῃς ὅλα αὐτὰ νὰ κοιμῶνται καὶ νὰ μὴ τὰ ἀνακινήσῃς.

«Τότε ἐφώνησε ὡς πειραχθεὶς.

«— Πῶς, Σὲς λοχαγέ, παλαιὸς σύντροφος εἰς τὰ ὅπλα τοῦ Ἀρνόλδ ὁμιλεῖς ἔτσι ;

«— Καλλίτερον εἶνε αὐτό. Ἦμην φίλος τοῦ Ἀρνόλδ, διότι ἐπροβιβάσθην λοχαί τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Σὰς τὸ λέγω δὲ αὐτὸ διὰ τὸ νὰ γνωρίζετε ὅτι τὸν ἐγνώριζα καλῶς.

«Καὶ σὲς ποῦ τὸν ἐγνώριζατε ἀρνεῖσθε τὴν τιμιότητά του ;

«— Δὲν τὴν ἀρνοῦμαι. Μόνον ἦτο ἀσ-

...ζετε ἀφέντως τί ἔγινεν ὁ Ἀρνόλδ ;

«— Ἀλλὰ διατί, διὰ ποῖον ;

«— Διὰ μίαν γυναῖκα, κόρην Βερνάρδ. Ἐδῶ μάλιστα εἰς τὴν Ἀφρικὴν εἶχε μπλέξῃ μὲ μίαν γυναῖκα ἡ ὁποία ἐτελείωσεν ἄσχημα.

«Ἔβγα διαβάσει εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ἡ Μαγδάλῃ, ἡ μαύρη ἡ ἡ ἀγρία καθὼς ἐκαλεῖτο αὕτη κατεδικάσθη εἰς δύο ἐτῶν φυλάκισιν διότι ἐδολοφόνησε μίαν καλὴν γυναῖκα εἰς τὰς Πέννας τῇ συνεργασίᾳ τοῦ ἐραστοῦ τῆς, ὁ ὁποῖος κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

«— Καὶ αὕτη ἡ μεγάλη ἦτο ἐρωμένη τοῦ Ἀρνόλδου ;

«— Σὰς πιστεύω... Καὶ ἄλλαις πολ-λαῖς. Ἀλλ' ἦτο τρελλὸς καὶ ὀλίγου δαίν νὰ καταστρέψῃ τὸ μέλλον του δι' αὐτήν.

«— Ἦτο νέα, πολὺ νέα ;

«— Ἦτο παιδίον ὅταν ἦλθεν εἰς Τύνιδα. Ἀλλὰ ὁποῖον πάθος. Ἀ, τὴν ἄτιμην, εἶχε τόσα θύματα μὲ τὰ δύο μεγάλα μαῦρα μάτια τῆς.

«Καὶ ἐγεγράμμενος τῆς πολυθρόνας του, ὁ λοχαγὸς Ρενιὲ προσέθηκεν.

«— Αὐτὰ σὰς κάνουν νὰ ἀνοίγετε τὰ μάτια σας ; Καὶ ἔλθετε ἂν θέλατε νὰ λά-

...θενοὺς χαρακτήρος.

«— Ἀλλὰ διατί, διὰ ποῖον ;

«— Διὰ μίαν γυναῖκα, κόρην Βερνάρδ. Ἐδῶ μάλιστα εἰς τὴν Ἀφρικὴν εἶχε μπλέξῃ μὲ μίαν γυναῖκα ἡ ὁποία ἐτελείωσεν ἄσχημα.

«Ἔβγα διαβάσει εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ἡ Μαγδάλῃ, ἡ μαύρη ἡ ἡ ἀγρία καθὼς ἐκαλεῖτο αὕτη κατεδικάσθη εἰς δύο ἐτῶν φυλάκισιν διότι ἐδολοφόνησε μίαν καλὴν γυναῖκα εἰς τὰς Πέννας τῇ συνεργασίᾳ τοῦ ἐραστοῦ τῆς, ὁ ὁποῖος κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

«— Καὶ αὕτη ἡ μεγάλη ἦτο ἐρωμένη τοῦ Ἀρνόλδου ;

«— Σὰς πιστεύω... Καὶ ἄλλαις πολ-λαῖς. Ἀλλ' ἦτο τρελλὸς καὶ ὀλίγου δαίν νὰ καταστρέψῃ τὸ μέλλον του δι' αὐτήν.

«— Ἦτο νέα, πολὺ νέα ;

«— Ἦτο παιδίον ὅταν ἦλθεν εἰς Τύνιδα. Ἀλλὰ ὁποῖον πάθος. Ἀ, τὴν ἄτιμην, εἶχε τόσα θύματα μὲ τὰ δύο μεγάλα μαῦρα μάτια τῆς.

«Καὶ ἐγεγράμμενος τῆς πολυθρόνας του, ὁ λοχαγὸς Ρενιὲ προσέθηκεν.

«— Αὐτὰ σὰς κάνουν νὰ ἀνοίγετε τὰ μάτια σας ; Καὶ ἔλθετε ἂν θέλατε νὰ λά-

...θετε ἕνα ἀφέντ νὰ τὴν ἴδῃτε, θὰ σὰς τὴν δείξω...

«— Ε, εἶνε αὕτη ἐδῶ ;

«— Ὁχι μὲ σάρκαν καὶ ὀστά, ἀλλ' εἰκονικῶς, εἰς τὸν γέρω Μαθουσάλεμ. Ἐμπρὸς θὰ ἴδῃτε ἐκεῖ.

«Παρευθὲς ὑπῆκουσα εἰς τὰς ἀγαθὰς προθέσεις τοῦ λοχαγοῦ, τὸσον εὐτυχῶς ἐλθόντος ὅπως συντρέξῃ τὸ ἔργον μου.

«Βυθίζοντος ὑπὸ τὸν ὥραιον ἥλιον, τὸν πολὺ ὥραιον καὶ ἰδίως πολὺν θερμὸν, μοὶ ἔρεγεν.

«Ὁ γέρω Μαθουσάλεμ, καλέ μου φίλε εἶνε ὁ πλέον παλιάνθρωπος τοῦ Ἀλγερίου, ἀλλὰ ἔχει καλὸ ἀφέντ. Δὲν εἶνε γνωστὴ ἡ ἡλικία του. Ἡκολούθει ἄλλοτε τὰ Γαλλικὰ συντάγματα ὡς κόρακας. Ἡ Μαγδάλῃ, ἡ μικρὰ αὐτῆς ἀγρία ἦτο ὁ ἀδάμας τοῦ χαρμεῖου του. Ἐχόρευε εἰς δημόσια θεάματα καὶ περιέφερε τὸν δίσκον ὑπὲρ τοῦ Μαθουσάλεμ προφανῶς. Ὁ Ἀρνόλδος ὡς τὴν εἶδεν ἔγεινε τρελλὸς δι' αὐτήν, καὶ ἐρεώθη δι' αὐτήν. Τὰ γαλόνια του ἐπατάχθησαν. Ἀνεχώρησεν αὐτὸς καὶ αὕτη ἐπίσης... μετ' αὐτοῦ ἀναμφιδόλως. Ἰδοὺ πᾶν ὅτι γνωρίζω. Δύο ἔτη κατόπιν ἐδιέβασα τὴν ἱστορίαν τῆς

Μαγδάλῃς εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύμενα χρονικά των δικαστηρίων καὶ μετὰ δέκα περίπου ἔτη τὸ πάθημα τοῦ Ἀρνόλδου εἰς τὰς εἰδήσεις των ἐφημερίδων. Ἦτο δύσκολον νὰ τὸ πιστεύσαι δι' ἕνα τὸσον καλὸν ἄνθρωπον. Ἀλλὰ μὴ αὐτὰ τὰ γύνατα ἀλλάξουν ἐνίστε οἱ χαρακτῆρες. Ἰδοὺ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ καφε-νεῖον τοῦ ἐντίμου Μαθουσάλεμ... ἡ μάλλον εἰς τὸ παντοπωλεῖον του, διότι πωλεῖ ἀπὸ ὅλα.

...Εἰσῆλθοντες εἰς τὸ οἶκημα ὅπου ὁ λοχαγὸς Ρενιὲ μὲ ἔφερε πρὸς μικρὸν δωμάτιον εἰς τὸ βάθος ἐστολισμένον ἀπὸ ὀλίγας εἰκόνας, τὸ ὁποῖον ἐκράτῃ ἕνας γέρον Ἑβραῖος μὲ μακρὰν γενειάδα ἀκαθάρτον καὶ τὸν ὁποῖον ἠδύναντο τὶς ἀσφαλῶς νὰ ἐκλάβῃ ὡς πατέρα αὐτοῦ τοῦ παλιανθρώπου τοῦ Ἰακώβου. Ποιὸς ὅμως γνωρίζει ;

«Ἐρχεσθε νὰ ἐπισκεφθῇτε τὸ μικρὸν μου μουσεῖον ; μᾶς λέγει ὁ ἐντίμος γέρον Μαθουσάλεμ, ἐγειρόμενος μολὶς ἐπλησιάζετε.

(Ἀκολουθεῖ)